

fieriet, forinden Finantsloven blev vedtagen, har været betænkt paa en Fortleining af de Localer, hvorom her er Spørgsmaal, ligesom Planen til Fortleiningen, hvormed fulgte Forslag til Udgifterne, er af 5te Marts 1866. Udvalget finder ogsaa, at det ikke er correct, at den i Finantsaaret 1866—67 indvundne Leieindtægt fradrages Reparationsudgifterne, og navnlig, at en Leieindtægt, der først falder i Finantsaaret 1867—68, stor 1,984 Rd. ligeledes fradrages; men man skal indskrænke sig til at fremhæve dette uden at stille Forslag om at rette denne formelle Feil.

§ 11.

13) 1. ad II. F. Herunder er indbefattet 2,916 Rd. 32 f. som Sædtillæg til forskjellige Retsbetjente for Aarene 1861—67 i Henhold til den Fortolkning af Lov 19de Februar 1861, som ved Højesteretsdom af 17de Mai 1866 er gjort gjældende.

Udvalgets Flertal har Intet at bemærke ved denne Post, hvorimod et Mindretal tilraader at forfaste den.

14) Udvalget har fra Justitsministeriet modtaget følgende Skrivelse:

„Ved Finantsloven for 1863—64 er det bevilget, at den for Embedet som Birke-dommer og Skriver paa Læsø ved Lov om faste Lønninger for Retsbetjent- og Magistrats-embeder i Kongeriget Danmark, som hidtil ganske eller tildeels have været afslagne med Sportler, af 19de Februar 1861 § 4 jfr. Tavle F. Nr. 2 normerede Gage af 1200 Rd. aarlig fra 1ste April 1863 at regne maatte udbetales Birkedommen af Statskassen med det fulde Beløb, saaledes at tvende Refusioner, nemlig deels en Andeel af Læsøboernes Bjergeløn, deels en Andeel af Dens Landgilde, der hidtil vare tillagte Embedsmanden, imod at der aarlig afdrages respective 30 Rd. 64 f og 2 Rd. 53 f i hans Gage, skulde bortfalde. Derimod gif man ud fra, at Bjergerne paa Læsø skulde tilsvare Embedsmanden den paa Tidsrummet før 1ste April 1863 faldende Andeel af Bjergelønnen. Birkeommer Barfoed har imidlertid ikke hos disse kunnet erholde den ham herefter for Tidsrummet fra hans Ansættelse som Birke-dommer den 1ste December 1861 indtil 1ste April 1863 tilkommende Andeel af bemeldte Refusion, der for det angivne Tidsrum andrager 27 Rd. 55 f, og det vil saaledes, hvis Forbringen skal sættes igjennem, være nødvendigt at sagsøge de Paagjældende.

Den allerhøieste Resolution af 13de November 1858, der tillader, at den Domcapitlet i Viborg ifølge gamle Privilegier, der ere stadfæstede ved Højesteretsdom af 24de Juni 1785 tilkommende $\frac{1}{3}$ af Læsøboernes Bjergeløn, af hvilken Femtepart tidligere, efter hvad der er ophlyst i den i Anledning af fornævnte allerhøieste Resolution nedlagte allerunderdanigste Forsøgning, Refusionen til Birkedommen var bleven afholdt, maatte estergives Bjergerne, knytter nu vel denne Estergivelse til det Vilkaar, at Capitlet fritages for de Udbydelser, der paahvilede det af bemeldte Femtepart, men det turde dog, da yderligere Oplysninger ikke have kunnet tilvejebringes, være meget tvivlsomt, om den eventuelle Sag vilde faae et for Birkedommen helbigt Udfald, og dersom Forbringen ikke kan sættes igjennem, maa Statskassen formeentlig refundere Birkedommen Beløbet. I alt Fald maa der tilstaaes Retsbetjenten og mulig ogsaa Læsøboerne sin Proces under Sagen, saa at de Omkostninger, som det Offentlige vil komme til at udrede i Anledning af Processen, let ville løbe op til Mere, end Sagens Gjensand er værd.